

1. ปัจจัยความเสี่ยง

1. ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1 ความเสี่ยงในการเรียกชำระเงินจากผู้รับเหมา

ตามปกติแล้วโครงการที่มีขนาดใหญ่ เช่น การสร้างโรงกลั่นน้ำมัน การวางท่อก๊าซ เจ้าของโครงการจะว่าจ้างผู้รับเหมารายใหญ่หรือผู้รับเหมาหลักเป็นผู้ดำเนินโครงการ โดยบริษัทจะเป็นหนึ่งในผู้รับเหมาช่วงในส่วนของงานทดสอบและตรวจสอบทางวิศวกรรม ซึ่งจะต้องประสานงานผ่านผู้รับเหมาหลัก ซึ่งผู้รับเหมาหลักจะเป็นผู้จ่ายชำระค่าบริการแก่บริษัทด้วย ดังนั้นในกรณีที่ผู้รับเหมาหลักไม่สามารถดำเนินโครงการได้สำเร็จ บริษัทอาจไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้หรือได้รับชำระล่าช้าจนส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทได้

ในปี 2551 – วงด 3 เดือนปี 2552 บริษัทมีรายได้จากผู้รับเหมาโดยเฉลี่ยร้อยละ 90 และร้อยละ 30 ของรายได้จากการทดสอบโดยไม่ทำลาย และรายได้จากการตรวจสอบและรับรอง ตามลำดับ ที่ผ่านมาบริษัทสามารถเรียกชำระหนี้จากผู้รับเหมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยระยะเวลา 2 ปีตั้งแต่ปี 2548 – 2549 บริษัทมีหนี้สูญโดยเฉลี่ยร้อยละ 0.1 ของรายได้รวม อย่างไรก็ตามในปี 2550 บริษัทมีการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวนรวม 17.23 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.10 ของรายได้รวม หรือคิดเป็นร้อยละ 53.37 ของกำไรสุทธิก่อนหักสำรองหนี้สงสัยจะสูญ ซึ่งทั้งหมดเป็นมูลหนี้ที่มีสาเหตุจากการผิดนัดชำระหนี้ของบริษัท นาแคป เอเชีย แปซิฟิก (ประเทศไทย) จำกัด ผู้รับเหมาหลักของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในโครงการวางท่อส่งก๊าซธรรมชาติ ทั้งนี้ผู้บริหารเชื่อว่าการตั้งสำรองหนี้สูญที่เกิดขึ้นในปี 2550 เป็นเหตุการณ์ที่อยู่นอกเหนือความคาดหมาย (รายละเอียดในส่วนที่ 2 หัวข้อ 12.2.3 เรื่องการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ) จึงได้วางแนวทางการป้องกันความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ในอนาคตโดยการพิจารณาให้เครดิตลูกค้าด้วยความระมัดระวังโดยการวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน ความเหมาะสมของทุนจดทะเบียนต่อขนาดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งพิจารณาประวัติการชำระหนี้โดยการสอบถามข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้บริษัทจะพิจารณาจัดระดับชั้นลูกค้าที่ทุกไตรมาส หากมีข้อบ่งชี้ของการผิดนัดชำระหนี้ บริษัทอาจขอให้ผู้รับเหมาจัดทำหนังสือโอดสิทธิเรียกร้องจากผู้รับเหมาไปยังเจ้าของโครงการโดยตรง หรือบริษัทอาจงดการให้บริการชั่วคราวจนกระทั่งมูลหนี้เก่าได้รับการชำระ หรือดำเนินการวิธีอื่นๆแล้วแต่ความเหมาะสม

1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบุคลากร

ธุรกิจของบริษัทเป็นการให้บริการต้องใช้ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในงานตรวจสอบและงานวิศวกรรมบริการ จึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สามารถทดสอบและแปลผลได้อย่างแม่นยำ เนื่องจากความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยอาจนำมาซึ่งความเสียหายต่อทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งหากบริษัทสูญเสียบุคลากรหรือมีบุคลากรที่มีความสามารถไม่เหมาะสม อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อบริษัทได้

บริษัทให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรเป็นอันดับแรก โดยมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาความรู้ของบุคลากรด้วยการส่งไปอบรมทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งหน่วยงานฝึกอบรมภายใน (In-house training) ทำการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทดสอบโดยไม่ทำลาย และหลักสูตรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น (รายละเอียดในส่วนที่ 2 หัวข้อ 3.1.3 การให้การอบรม) ในปี 2551 บริษัทมีอัตราการลาออกของพนักงานโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.05 ต่อเดือน โดยร้อยละ 82 ของพนักงานที่ลาออกเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการที่มีอายุงาน 0-3 ปี เนื่องจากบริษัทมีนโยบายในการคัดกรองพนักงานที่เข้มงวดเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพ ซึ่งส่งผลต่อความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของบริษัท อย่างไรก็ตามบริษัทสามารถจัดหาและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องทำให้บุคลากรที่เข้าใหม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะทดแทนบุคลากรที่ลาออกไปได้อย่างสมดุล ในปัจจุบันบริษัทมีบุคลากรที่เพียงพอสำหรับการให้บริการ (รายละเอียดจำนวนบุคลากรที่ได้รับการรับรองสำหรับการตรวจสอบประเภทต่างๆ ในส่วนที่ 2 หัวข้อ 3.1 ประเภทการให้บริการ) และมีการเร่งพัฒนาเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต โดยที่กรรมการและผู้ถือหุ้นใหญ่ และผู้บริหารรวม 4 ท่านเป็นผู้ที่ได้รับการรับรองขั้นสูงสุด สามารถทำการทดสอบโดยไม่ทำลายและการตรวจสอบรับรองคุณภาพได้อย่างครบถ้วน และ

สามารถฝึกอบรมบุคลากรในระดับรองลงไปได้ ซึ่งทำให้บริษัทลดความเสี่ยงในการพึ่งพาคณาจารย์ที่มีทักษะและผ่านการทดสอบในระดับสูงสุด

นอกจากนี้บริษัทมีนโยบายในการรักษาบุคลากรที่มีความสามารถโดยการให้ค่าตอบแทนในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของค่าตอบแทนในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน มีการประกันสุขภาพเป็นสวัสดิการให้กับพนักงาน ให้อุปกรณ์การศึกษาในสายงานเกี่ยวข้อง รวมทั้งมีนโยบายให้พนักงานมีส่วนร่วมในความเป็นเจ้าของบริษัท โดยในการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2551 และการประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2552 ผู้ถือหุ้นมีมติให้จัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้กับผู้บริหารและพนักงานจำนวน 1.0 ล้านหุ้นพร้อมกับการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและรักษาบุคลากรที่มีความสามารถให้อยู่กับองค์กร บริษัทจึงคาดวณนโยบายดังกล่าวข้างต้นจะสามารถรักษาบุคลากรของบริษัทไว้ได้

1.3 ความเสี่ยงจากการรับรองผลงาน

การให้บริการด้านการทดสอบโดยไม่ทำลายจะมีการรายงานผลการตรวจสอบตามมาตรฐานสากลพร้อมหลักฐานหรือข้อมูลประกอบ เช่น फिल्मเอกซ์เรย์ สำหรับการตรวจสอบโดยวิธีถ่ายภาพด้วยรังสี เป็นต้น ซึ่งเป็นกรรายงานความสมบูรณ์หรือบกพร่องของชิ้นงานตามผลการตรวจสอบจริงที่เกิดขึ้น แต่โดยเนื้อหาของงานมิได้เป็นการรับประกันหรือรับรองว่าชิ้นงานที่ตรวจสอบนั้นยังอยู่ในสภาพที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานหรือไม่ ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีความเสี่ยงต่อภาระในการรับประกันต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับชิ้นงานในอนาคต อย่างไรก็ตามสำหรับการให้บริการตรวจสอบและรับรอง บริษัทมีการตรวจสอบการดำเนินงานของชิ้นงานที่ตรวจสอบโดยการอ้างอิงจากผลการทดสอบโดยไม่ทำลาย ทำให้เกิดความเสียหายในกรณีชิ้นงานที่บริษัทให้การรับรองเกิดความเสียหายโดยมีหลักฐานว่าบริษัทมีการประเมินผลผิดพลาด ซึ่งบริษัทอาจมีภาระรับผิดชอบสำหรับความเสียหายดังกล่าว

ปัจจุบันในประเทศไทยมีการจัดทำประกันภัยความเสียหายจากการรับรองทางวิชาชีพ (Professional Indemnity) อยู่ในวงจำกัดเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก บริษัทยังไม่มียุทธศาสตร์จัดทำเนื่องจากจะทำให้ไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับคู่แข่งได้ อย่างไรก็ตามบริษัทมีการจัดทำประกันภัยบุคคลที่ 3 สำหรับความเสียหายจากอุบัติเหตุในวงเงิน 30 ล้านบาท นอกจากนี้การให้บริการตรวจสอบและการรับรองแต่ละรายการดำเนินการด้วยความระมัดระวังและละเอียดรอบคอบตามมาตรฐานวิชาชีพโดยบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ โดยบริษัทมีการประเมินความพึงพอใจของลูกค้าทุกรายอย่างสม่ำเสมอในด้านคุณภาพของผลงาน คุณภาพการให้บริการ มาตรฐานความปลอดภัย ฯลฯ ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทไม่เคยได้รับการร้องเรียนจากลูกค้าแต่อย่างใด ทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่าความเสี่ยงจากการรับรองผลงานดังกล่าวเป็นความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้

1.4 ความเสี่ยงในการแข่งขันจากคู่แข่งต่างประเทศจากการเปิดเสรีทางการค้าและบริการทางวิศวกรรม

นโยบายการเปิดเสรีทางการค้าซึ่งรวมถึงการเปิดเสรีการให้บริการทางวิศวกรรมเปิดโอกาสให้คู่แข่งที่เป็นบริษัทข้ามชาติเข้ามาเสนอให้บริการตรวจสอบโดยไม่ทำลายให้กับบริษัทในประเทศไทยมากขึ้น โดยบริษัทข้ามชาติเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะให้บริการทางด้านทดสอบโดยไม่ทำลายขั้นสูง (Advanced NDT) และมีค่าบริการที่สูงกว่าบริษัทสัญชาติไทย ผู้บริหารมีความเห็นว่าการเข้ามาของบริษัทข้ามชาติจะให้ประโยชน์ในแง่ของการทำให้เทคโนโลยี Advanced NDT เป็นที่รู้จักและใช้งานแพร่หลายขึ้นกว่าปัจจุบัน ดังนั้นบริษัทปรับตัวโดยการเป็นพันธมิตรกับบริษัทข้ามชาติที่มีความเชี่ยวชาญทางด้าน Advanced NDT เพื่อให้บริการลูกค้าร่วมกัน ซึ่งจะทำให้บริษัทเป็นที่รู้จักและในขณะเดียวกันก็เรียนรู้เทคโนโลยีดังกล่าวจากพันธมิตร เพื่อการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต (รายละเอียดในส่วนที่ 2 หัวข้อ 3.3.2 สภาพการแข่งขัน)

2. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

2.1 ความเสี่ยงจากการเสนอขายหุ้นราคาต่ำให้แก่ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท

ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2551 และที่ประชุมกรรมการบริษัทครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2552 ได้มีมติให้ออกและเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 1.00 ล้านหุ้น แก่ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท คิดเป็น

ร้อยละ 1.11 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้ โดยพนักงานและผู้บริหารของบริษัทได้รับการเสนอขายในราคาที่ต่ำกว่าราคาขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนคิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งผู้ลงทุนทั่วไปที่จองซื้อหุ้นอาจมีความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้นภายหลังหุ้นเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ อย่างไรก็ตามบริษัทได้มีการป้องกันความเสี่ยงโดยให้หุ้นที่เสนอขายต่อผู้บริหารและพนักงานของบริษัททั้งหมดจะมีระยะเวลาการห้ามขายตามเกณฑ์การห้ามผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้น และผู้เกี่ยวข้องขายหุ้นหรือหลักทรัพย์ภายในระยะเวลาที่กำหนด (Silent Period) เป็นระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ โดยภายหลังจากวันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ครบกำหนดระยะเวลา 6 เดือน จะสามารถทยอยขายได้จำนวนร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่ถูกห้ามขาย

2.2 ความเสี่ยงในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้ก่อนที่จะได้รับการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2551 และบริษัทหลักทรัพย์ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 300 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้